

217**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 7 marca 2000 r.

w sprawie określenia maksymalnej wysokości wpłat na rzecz Polskiej Organizacji Turystycznej, uznawanej za koszt uzyskania przychodów.

Na podstawie art. 23 ust. 6 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176) oraz art. 16 ust. 8 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 1993 r. Nr 106, poz. 482 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 1, poz. 2, Nr 43, poz. 163, Nr 80, poz. 368, Nr 87, poz. 406, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 127, poz. 627, z 1995 r. Nr 5, poz. 25, Nr 86, poz. 433, Nr 96, poz. 478, Nr 133, poz. 654 i Nr 142, poz. 704, z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 34, poz. 146, Nr 90, poz. 405, Nr 137, poz. 639 i Nr 147, poz. 686, z 1997 r. Nr 9, poz. 44, Nr 28, poz. 153, Nr 79, poz. 484, Nr 96, poz. 592, Nr 107, poz. 685, Nr 118, poz. 754, Nr 121, poz. 770, Nr 123, poz. 776 i 777, Nr 137, poz. 926, Nr 139, poz. 932, 933 i 934, Nr 140, poz. 939 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 60, poz. 383, Nr 108, poz. 685, Nr 117, poz. 756, Nr 137, poz. 887, Nr 144, poz. 931 i Nr 162, poz. 1112 i 1121 oraz z 1999 r. Nr 49, poz. 484, Nr 62, poz. 689 i Nr 95, poz. 1101) zarządza się, co następuje:

§ 1. Maksymalną wysokość wpłat na rzecz Polskiej Organizacji Turystycznej, uznawaną za koszt uzyskania przychodów, określa się w wysokości 0,05% przychodu uzyskanego przez podatników z działalności gospodarczej w dziedzinie turystyki, wypoczynku, sportu i rekreacji w roku podatkowym, w którym jest dokonywana wpłata.

§ 2. Do wpłat dokonanych przez podatników na rzecz Polskiej Organizacji Turystycznej w okresie od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *H. Wasilewska-Trenkner*

218**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 8 marca 2000 r.

w sprawie określenia waluty i wysokości ryczałtu przysługującego funkcjonariuszowi celnemu wykonującemu stałe zadania służbowe poza polskim obszarem celnym.

Na podstawie art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 72, poz. 802 i Nr 110, poz. 1255) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość ryczałtu, przysługującego funkcjonariuszowi celnemu wykonującemu stałe zadania służbowe poza polskim obszarem celnym na pokrycie kosztów wyżywienia i innych drobnych wydatków, oraz walutę obcą, w jakiej ryczałt jest wypłacany.

§ 2. Funkcjonariuszowi celnemu wykonującemu stałe zadania służbowe poza polskim obszarem celnym przysługuje, z zastrzeżeniem § 4, ryczałt w walucie obcej, w wysokości 10% kwoty diety określonej w przepisach odrębnych dotyczących zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju.

§ 3. 1. Ryczałt wypłacany jest w walucie obcej określonej na podstawie przepisów, o których mowa w § 2.

2. Za zgodą funkcjonariusza celnego ryczałt może być wypłacony w walucie polskiej, w wysokości stanowiącej równowartość przysługującego ryczałtu w walucie obcej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, wysokość ryczałtu w walucie polskiej oblicza się na podstawie kursów sprzedaży walut obcych, ustalonych przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego i ogłoszonych przez Narodowy Bank Polski, obowiązujących w ostatnim dniu miesiąca kalendarzowego, w którym funkcjonariusz celny wykonywał stałe zadania służbowe poza polskim obszarem celnym.

§ 4. 1. Funkcjonariuszowi celnemu wykonującemu zadania, o których mowa w § 2, przysługuje:

- 1) 1/3 ryczałtu, gdy pobyt poza polskim obszarem celnym trwa powyżej 4 godzin do 8 godzin na dobę, z zastrzeżeniem ust. 2,
- 2) 1/2 ryczałtu, gdy pobyt poza polskim obszarem celnym trwa powyżej 8 godzin do 12 godzin na dobę,

- 3) cały ryczałt, gdy pobyt poza polskim obszarem celnym trwa powyżej 12 godzin do 24 godzin na dobę.
2. Ryczałt w wysokości określonej w ust. 1 pkt 1 przysługuje funkcjonariuszowi celnemu wykonującemu zadania, o których mowa w § 2, podczas jazdy pociągu, jeżeli pobyt poza polskim obszarem celnym trwa powyżej 3 godzin do 8 godzin na dobę.
- § 5. 1. Czas pobytu poza polskim obszarem celnym jest to czas liczony od chwili przystąpienia do wykonywania zadań służbowych po przekroczeniu granicy kraju do zakończenia tych zadań za granicą kraju.
2. W przypadku wielokrotnego przekraczania granicy państwowej w ciągu doby, za podstawę obliczania wysokości ryczałtu przyjmuje się łączny czas pobytu poza polskim obszarem celnym w ciągu doby.
3. Jeżeli czas pobytu poza polskim obszarem celnym trwa nieprzerwanie w dwóch następujących po sobie dniach, pobyt ten traktuje się jako pobyt poza polskim obszarem celnym w ciągu doby.
- § 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *H. Wasilewska-Trenkner*

219

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 10 marca 2000 r.

w sprawie trybu certyfikacji wyrobów.

Na podstawie art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 3 kwietnia 1993 r. o badaniach i certyfikacji (Dz. U. Nr 55, poz. 250, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1997 r. Nr 104, poz. 661 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1999 r. Nr 70, poz. 776) zarządza się, co następuje:

§ 1. Certyfikacja wyrobów obejmuje:

- 1) certyfikację obowiązkową na znak bezpieczeństwa, której podlegają wyroby określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13a i art. 18 ustawy z dnia 3 kwietnia 1993 r. o badaniach i certyfikacji (Dz. U. Nr 55, poz. 250, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1997 r. Nr 104, poz. 661 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1999 r. Nr 70, poz. 776) przed wprowadzeniem ich do obrotu,
- 2) certyfikację dobrowolną, której mogą podlegać w szczególności wyroby produkowane zgodnie z wymaganiami norm krajowych oraz norm i dyrektyw organizacji międzynarodowych lub regionalnych; wyroby te mogą być zgłaszane do certyfikacji w celu uzyskania certyfikatu zgodności albo certyfikatu zgodności upoważniającego do oznaczania wyrobu znakiem zgodności.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do certyfikacji obowiązkowej wyrobów na znak bezpieczeństwa i oznaczania wyrobów tym znakiem oraz certyfikacji dobrowolnej wyrobów na znak bezpieczeństwa.

§ 3. Akredytowana jednostka certyfikująca na podstawie własnego systemu certyfikacji określa tryb certyfikacji dobrowolnej wyrobów, o której mowa w § 1 pkt 2.

§ 4. 1. Certyfikacja wyrobów jest dokonywana na wniosek dostawcy składany w akredytowanej jednostce certyfikującej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie dostawcy ubiegającego się o wydanie certyfikatu, jego siedzibę i adres,
- 2) numer w rejestrze właściwym dla dostawcy,
- 3) dane identyfikujące wyrób przewidziany do wprowadzenia do obrotu,

- 4) oznaczenie producenta, jego siedzibę i adres,
- 5) zakres certyfikacji,
- 6) wykaz załączników,
- 7) datę i miejsce sporządzenia wniosku,
- 8) podpis dostawcy lub osoby przez niego upoważnionej.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) dokumenty umożliwiające dokładną identyfikację wyrobu,
- 2) kopię raportu z badań wyrobu,
- 3) inne dokumenty wymagane w odrębnych przepisach lub normach stanowiących podstawę do certyfikacji tych wyrobów.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, powinien być dołączony wyrób lub informacja o miejscu jego udostępnienia w celu przeprowadzenia oględzin.

§ 5. 1. Akredytowana jednostka certyfikująca, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, dokonuje oceny wniosku pod względem formalnym. Wniosek spełniający wymogi formalne, o których mowa w § 4 ust. 2 i 3, podlega rejestracji w akredytowanej jednostce certyfikującej z datą jego wpływu.

2. W przypadku gdy wniosek nie spełnia wymogów formalnych, akredytowana jednostka certyfikująca niezwłocznie wzywa dostawcę do uzupełnienia wniosku w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia otrzymania wezwania. Wniosek taki podlega rejestracji z datą wpływu uzupełnionych dokumentów do akredytowanej jednostki certyfikującej. Nieuzupełnienie wniosku powoduje pozostawienie go bez rozpatrzenia.

3. W terminie 30 dni od dnia zarejestrowania wniosku akredytowana jednostka certyfikująca wydaje lub odmawia wydania certyfikatu na znak bezpieczeństwa, powiadamiając niezwłocznie dostawcę. Odmowa wydania certyfikatu wymaga uzasadnienia.